

[Handelsministeren.]

jeg vil gøre Gengæld. Det ærede Medlem er i Virkeligheden at beklage. Han har faaet dette vanskelige Hverv at skulle skaffe Klarhed, at skulle sætte paa Plads, at skulle skaffe Orden i sit Parti og feje alt det til Side, som i Tidens Løb er dukket op, og som har gjort, at man kunde tro baade det ene og det andet om det konservative Parti, snart i Toldspørgsmaal, snart paa anden Maade.

Det ærede Medlem har jo, siden han blev Fører for det konservative Folkeparti, først og fremmest haft den Beskæftigelse at skulle sætte paa Plads, at skulle ordne, at skulle skaffe Orden til Veje indenfor det konservative Folkeparti. Det er besværligt, det indrømmer jeg, og det ærede Medlem, der er en Ven af Orden, fortjener Anerkendelse for sit frimodige Arbejde i den Retning.

To saa prominente Medlemmer af det konservative Folkeparti som det ærede Medlem Hr. Korsgaard og det ærede Medlem Hr. Fraenkel har tidligere beskæftiget sig med Trustspørgsmaalet, og de var Medlemmer af det Udvalg, der behandlede Trustlovforslaget i 1919—20. Jeg kan ikke skønne rettere end, at mangt og meget af det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde til mig, i Virkeligheden i akkurat lige saa høj Grad kunde rettes mod de to ærede Medlemmer.

Det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller saa voldsomt vendte sig imod, det Forslag, her foreligger — jeg undtager § 5, der ikke forandrer Forslagets Karakter —, blev vedtaget, saa vidt jeg erindrer enstemmigt, her i Folketinget i 1919—20, det vil altsaa sige, at ingen af de konservative Medlemmer stemte imod det; det var altsaa ikke værre end, at de Konservative ikke vilde stemme imod det, og jeg tager heller ikke fejl, naar jeg siger, at to af det konservative Folkepartis Medlemmer stemte for Lovforslaget.

Men efter at have erindret det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om dette Forhold maa jeg sige, at saa bliver hans voldsomme Udtalelser imod Lovforslaget noget afsvækket, de kommer i hvert Fald til at staa i et noget ejendommeligt Lys. Det er jo ikke saaledes, at det konservative Folkeparti paa ethvert Trin af Udviklingen positivt, systematisk, principielt har afvist en Lovgivning som den, der her er Tale om, tværtimod, og jeg skal senere vise, at de meget voldsomme Ord imod et enkelt Afsnit af Lovforslaget i ganske

overordentlig høj Grad rammer de Konservative selv.

Det kan fornuftigvis ikke bestrides, at Udgangspunktet for Lovgivningen af 1919—20 var hin § 11, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller citerede, og som han nødvendigvis maatte citere for overhovedet at give sin Stilling i Dag en Slags Begrundelse. Men det kan paa ingen Maade bortforklare den Forskel, der er i den Opfattelse, som de Konservative gav Udtryk for i 1919—20, og saa den afvisende Holdning, der nu kommer frem.

Det ærede Medlem maatte naturligvis ogsaa indrømme, at den Prisregulering, som blev øvet i Krigsaarene, var af en saadan Karakter, at den maatte siges at være nødvendig for Landet, og han føjede til, at en hvilken som helst Regering paa det Tidspunkt vilde i det væsentlige have været nødsaget til at gøre det samme. Det er dog en Anerkendelse for det Arbejde, der i den Tid blev gjort, det er ikke altid, man har faaet en saadan Anerkendelse fra den Side, tværtimod, jeg har været udsat for mange meget voldsomme Angreb for den Prisregulering, der fandt Sted gennem Den overordentlige Kommission i Aarene, da Krigen rasede.

Men det ærede Medlem vilde da ogsaa have sagt, at nogen Prisbillighed tilvejebragtes der ikke gennem Den overordentlige Kommissions Arbejde. Herimod maa jeg bestemt protestere; ingen kan være i Tvivl om — og det er da ogsaa det eneste, der begrunder, at man overhovedet indlod sig paa den Regulering —, at dersom denne Regulering ikke havde fundet Sted, vilde Priserne være gaaet i Vejret udover alle rimelige Grænser. Og det var netop for at hindre, at Priserne paa den knappe Varemængde blev skruet op til det rent vanvittige, til saadanne Højder, at Befolkningen overhovedet ikke kunde faa Varer, at man foretog de regulerende Foranstaltninger. Jeg skal baade overfor det ærede Medlem og enhver anden, der vil kritisere den Tids regulerende Arbejde, indrømme, at man ikke altid nøjagtigt kunde træffe det rette; det laa i Sagens Natur, at Arbejdet var saa omfattende, saa kolossalt, saa mangeartet og saa nyt for alle dem, der havde med det at gøre, saa uvant, at det ikke kunde undgaas, at man nu og da blev taget ved Næsen, for at bruge et vulgært Udtryk. Jeg kan da ogsaa sige til det ærede Medlem, at jeg har haft mere end eet Eksempel paa, at Mænd, som jeg kom til at staa skarpt overfor under Prisreguleringen, fremragende,